

Til Niels E. Bjerrum

19-12-2016

Sagsnr.
2016-0438907

Svar om altaner i stuelejligheder

Dokumentnr.
2016-0438907-2

Sagsbehandler
Steffen Mark Jensen

1. Jeg ønsker derfor et klart svar på, om der er retningslinjer eller bestemmelser, der omtaler trapper som mulighed på samme måde som altaner. Ellers mener jeg det er dybt problematisk at forvaltningen så ensidigt og proaktivt styrer mod trapper, når TMU har lavet retningslinjer, der pålægger TMF at arbejde i retning af flere altaner, også i stuen. At gøre det modsatte kræver langt mere dokumenterede og bestemmelsesfunderede argumenter end fremlagt i de modtagne svar. Dermed kritiseres manglende svar på spørgsmålet *Med henvisning til hvilke bestemmelser eller beslutninger anbefaler TMF proaktivt borgere trapper, når de ansøger om altan?* Der spørges til, i hvilke bestemmelser eller beslutninger, trapper er nævnt som kan forsvare en så proaktiv indsats i stedet for at gå i dialog om ansøgernes ønske om altan.

1* Når udgangspunktet i en ansøgning er, at der er for lidt friareal eller der er etableret en fælles gård (og stueetagen er placeret så lavt, at en altan her vil hænge minder end 2,2 m over terræn), er muligheden for at etablere en mindre trappe et tilbud eller et alternativ til ingen altan eller en fransk altan. Forvaltningen gør generelt ansøgere opmærksomme på denne mulighed. Forvaltningen vejleder og rådgiver ansøgere med udgangspunkt i Forvaltningslovens § 7.

Retningslinjerne er meget klare i forhold til altaner i stueetagen mod gården. Når kravene i retningslinjerne ikke er opfyldt, arbejder forvaltningen aktivt for at sikre borgerne det bedst mulige alternativ.

2. Ligeledes ønsker jeg henvisning til de konkrete sikkerhedsforhold, hvor der henvises til Statens Byggeforskningsinstitut.

2* Ud over de hensyn der er beskrevet i bygningsreglementet, læner forvaltningen sig i sikkerhedsvurderinger op af "SBI anvisning 258".

3. I forlængelse heraf ønsker jeg begrundet hvordan sikkerhedsargumentet med nogen rimelighed kan begrundes, når man i bybilledet kan se altaner over offentligt fortov uden sikkerhedsforanstaltninger.

3* Altaner over fortov og vej reguleres af vejloven med hensyn til højde over terræn. Det fremgår som følge heraf i altanretningslinjerne (både i afsnit 2.2 og 4), at alle altaner ud over vejareal skal placeres min. 2,8 m over fortov og min. 1,5 m fra kørebane kant/cykelsti. Desuden at alle al-

taner ud over vejareal med kørebaneareal langs bygningen skal placeres min. 4,2 m over terræn. I altanretningslinjerne henvises der i den sammenhæng til Lov om offentlige veje, lovbekendtgørelse nr. 1520 af 27/12/2014 § 82 og § 86. Samt Cirkulære om vejregler for vejes geometri over og under broer, cirkulære nr. 162 af 17/09/1998 § 5. Sikkerhedsforanstaltninger er således ikke relevante her pga. højden.

Forvaltningen tilstræber en ensartet sagsbehandling af sammenlignelige sager på et givet tidspunkt. Imidlertid ændrer såvel lovgrundlag, det kommunale plangrundlag, de politiske prioriteringer og dermed den administrative praksis sig over tid. Derfor kan der forefindes konstruktioner som afviger fra gældende lovgivning og ikke ville kunne godkendes efter denne, hvis der blev søgt i dag.

Generelt er sikkerhed en faktor, der altid skal vurderes. Det påhviler således bygningsmyndigheden at påse, at bebyggelse udføres, indrettes og bruges således, at den frembyder tilfredsstillende tryghed. Det er altså forvaltningen, der foretager det administrative skøn over tilfredsstillende tryghed som led i den lovpligtige helhedsvurdering af det ansøgte. Som udgangspunkt vurderes det, at en frihøjde over 2,2 meter sikrer, at personer af sædvanlig legemshøjde ikke kommer i berøring med altanernes underkant. Desuden at arealet under kan anvendes som friareal. Hvis altanens frihøjde er lavere, vil den kunne frembyde en større eller mindre risiko for personskade, alt efter dens placering og udformning samt beboernes eller brugernes legemshøjde og eventuelle funktionsnedsættelser. I nogle tilfælde kan hensynet til tilfredsstillende tryghed dog varetages ved at afskærme altanen eller forlænge siderne ned til terræn, så arealet under altanen gøres utilgængeligt (arealet kan evt. indrettes til opbevaring, cykelskur etc.). Det gælder naturligvis kun i de tilfælde, hvor der i øvrigt kan tillades altaner.

4. Hvorfor anfører TMF overhovedet sikkerhedsrisikoen, når man i samme svar skriver, at der er nemme løsninger til at undgå den risiko, som der i øvrigt ikke er nogen som helst dokumentation for. Der skrives både, at altanen kan afskærmes eller der kan laves skur under den.

4* Som nævnt ovenfor i svar 2 og 3, påhviler det bygningsmyndigheden at påse, at bebyggelse udføres, indrettes og bruges således, at den frembyder tilfredsstillende tryghed. Afskærmning og lignende vil kun være aktuelt i det tilfælde, hvor der ellers kan tillades altaner ud fra retningslinjer samt lov og plangrundlag. Sagsbehandlingen i byggesager sker således på grundlag af byggelovgivning og plangrundlag (kommuneplan og lokalplan mv.). Hvis en gård har så meget friareal, at der kan etableres lavthængende altaner, kan sikkerheden (så f.eks. legende børn ikke støder hovedet ind i altankanten) løses på mange fornuftige måder, som der også påpeges i spørgsmålet, og forvaltningen har ikke noget ønske om at diktere specielle løsninger i forhold til sikkerhed. Forudsætningen er dog fortsat, at en altan kan etableres, så de fælles friarealer fortsat er tilfreds-

stillende. Der kan derfor argumenteres for, at det er overflødig i afgørelsen at gøre opmærksom på dette.

5. Det er ikke rimeligt, at stuelejligheder skal have deres ansøgninger afgjort ud fra, hvad der er godt for gården og fællesskabet. Uanset om det er en altan eller en trappe fra en stuelejlighed, så kan man ikke bruge som argument, at den skal tjene et fælles, altruistisk socialt formål. Det er en personlig investering, der betales af den enkelte, hvorfor det ikke af forvaltningen kan ses som en investering i gårdens fælles bedste, da det åbenlyst er uforeneligt med individuelle investeringer i et altanprojekt.

5* Forvaltningen har også en forpligtigelse til at arbejde for, hvad der er godt for gården, dvs. hvad kommuneplanen (eller lokalplanen) tilstræber for området i forhold til tilfredsstillende friarealer i forhold til bebyggelsens anvendelse.

I retningslinjerne for altaner og friarealer, vedtaget af Teknik- og Miljøudvalget den 22. februar 2016, under afsnit 2 ”Regelgrundlag”, er altaner nævnt under afsnit 4 ”Hensyn til byliv”. Det fremgår indledningsvist, at ”En altan kan være et positivt tilskud til byens rum, og kan styrke byens egenart samt oplevelsen af byen. Altaner giver udendørs opholdsmuligheder i visuel kontakt med gaden eller gården ... Det er dog vigtigt, at tilføjelsen af nye altaner ikke forringer anvendelsen af de eksisterende uderum væsentligt”.

Som led i byfornyelsen har Københavns Kommune gennem tre årtier gjort en særlig indsats for at omdanne trange og opdeltte gårde til grønne gårdmiljøer med attraktive rammer for familier og fællesskaber. Gårdrummet spiller en vigtig rolle som en tryk semiprivat ramme omkring nabofællesskab og leg, og for mange er gården det primære uderum. Den fysiske udformning af gårdrummet kan være afgørende for, hvordan rummet bruges. En god kantzone giver mulighed for fysisk adgang fra bygningen til uderummet og har en gradueret overgang mellem privat og fælles med gode muligheder for ophold. På den måde skabes der kontakt mellem inde og ude, mere liv i byrummet og større tryghed. Altaner i stueetagen kan give mere lys og luft til stuelejlighederne, som er dem, der oplever de største gener i forhold til dagslys, når overboen etablerer altan. Men helt generelt vil altaner i stueetagen betyde, at det fælles friareal, som deles af alle boliger, vil blive mindre. En dyb altan på f.eks. 1,5 m, der hænger i hovedhøjde, vil kunne opleves som dominerende og arealet under altanen vil ofte opleves som mørkt og uattraktivt. Rummet omkring altanen vil også blive påvirket og vil typisk ikke opleves som et godt opholdssted. Det betyder, at størrelsen på det forringede friareal er større end arealet af altanerne.

Vurderingen af kvaliteten af opholdsarealer og friarealer tager bl.a. udgangspunkt i arkitekturpolitikken, der er politisk vedtaget i 2010, hvoraf det fremgår på side 57:

”Det er vigtigt at bearbejde rummenes kantzoner og overgangene mellem offentlige og private rum, hvor ophold og møder mellem mennesker kan foregå.”

http://kk.sites.itera.dk/apps/kk_pub2/pdf/694_q7n9dsehOS.pdf

Designmanual til at skabe trygge og gode boligområder med en stor grad af ejerskab for friarealerne:

Side 7: ”Med direkte udgang fra boliger i stueetagen, øges bru- gen og ejerskabet til udearealerne, og der kommer naturlige øjne udenfor. Ved at designe området, så der opstår naturligt ejerskab til områderne, og de forskellige delområder viser, hvem der hører til, er der ikke samme behov for hegn og overvågningskameraer.”

http://kk.sites.itera.dk/apps/kk_pub2/pdf/1134_x4yeoc2kLm.pdf

Pjece om grønne gårde:

”Gårdhaverne har desuden en anden vigtig funktion – her kan kø- benhavnerne nemlig mødes og blandes på tværs af alder og kultur. De grønne områder kan danne ramme om nye fællesskaber.”

http://kk.sites.itera.dk/apps/kk_pub2/pdf/934_GIg5SDaFyA.pdf

Desuden byrumsparemetrene:

<http://tmf.kkintra.kk.dk/indhold/byrumsparemetre>

Derfor bedes TMF uddybe:

6. Hvordan hænger det sammen, at der flere steder i svarene argumente- res for at trapper langs med husmuren er en god løsning, når der i sagen 516466 specifikt er dikteret som ufravigeligt krav, at trappen skal gå ud fra muren? Det virker usagligt, usammenhængende og som selvmodsi- gende argumentation, som jeg godt forstår kan gøre ansøgere vrede over sagsbehandlingen.

6* I den konkrete sag er der for lidt friareal i forhold til rammerne, og ved etablering af en trappe som en *mulighed*, er det afgørende, at trappen fylder mindst muligt. En trappe langs husmuren fylder mere, da den vil forudsætte en repos foran døren. I den konkrete sag ville det betyde, at trappens areal ville øges yderligere fra ca. 2,7 m² til ca. 5 m² (altan over er 6,75 m²).

7. Hvordan kan TMF skrive at ”Rummet omkring altanen vil også blive

påvirket og vil typisk ikke opleves som et godt opholdssted. Det betyder, at størrelsen på det forringede friareal er større end arealet af altanerne.” og ikke nævne det samme om rummet omkring en trappe? Det er da indlysende det samme for rummet omkring en trappe, og det slår mig som utilstedelig forskelsbehandling ikke at nævne det, når ansøger specifikt spørger til, om arealet omkring trappen, som i sagens natur skal friholdes som adgangsvej, kan anses som frit areal. I mine øjne er det en manipulerende forskelsgørelse til fordel for TMFs foretrukne trappeløsning. For klar venligst, hvorfor dette forhold ikke nævnes ens for trapper og altaner.

7* Trapper og altaner resulterer begge i en arealmæssig forringelse af de ubebyggede arealer. Størrelsen og indvirkningen på friarealernes opholdskvalitet er dog forskellig, og dermed kan udfaldet af helhedsvurderingen også resultere i forskellige udfald af sagen. Der kan derfor også være begrænsninger for hvor stor en eventuel trappe kan blive. Som led i den lovpligtige helhedsvurdering skal forvaltningen både vurdere friarealernes størrelse og deres opholdskvaliteter.

Forskelligheden af altaner og trappers påvirkning af de omkringliggende arealer er væsentlig. Det fremgår blandt andet af det materiale der er vedlagt TMU dagsorden pkt. 11 den 19. december 2016.

8. Hvordan kan TMF skrive at ”En dyb altan på fx 1,5 m, der hænger i hovedhøjde, vil kunne opleves som dominerende og arealet under altanen vil ofte opleves som mørkt og uattraktivt” og senere skrive at rummet kan bruges som cykelopbevaring eller skur, hvilket også vil eliminere sikkerhedsrisikoen. Så er problemet jo ikke uløseligt og vi kan se bort fra det og komme nærmere at efterkomme borgerens primærønske. Det vidner om urimelig og genstridig tilgang til borgerens ansøgning, som er uacceptabel.

8* Hvis en gård har så meget friareal at der kan etableres lavt hængende altaner, kan sikkerheden (så f.eks. legende børn ikke støder hovedet ind i altankanten) løses på mange fornuftige måder, som der også påpeges i spørgsmålet, og forvaltningen har ikke noget ønske om at diktere specielle løsninger i forhold til sikkerhed. Forudsætningen er dog fortsat, at en altan kan etableres, så de fælles friarealer fortsat er tilfredsstillende. Rummet omkring altanen vil også blive påvirket og vil typisk ikke opleves som et godt opholdssted. Det betyder, at størrelsen på det forringede friareal er større end arealet af altanerne.

9. TMF kræver for ansøgte stuealtan at den skal tilføje ”kvaliteter til gårdrummets udtryk og miljø” for at kunne godkendes. Men TMF svarer ikke på, hvordan altanerne godkendt på etagerne ovenover bidrager til gårdrums udtryk. Min påstand er, at det er et fuldstændig nonsensargument. Altaner skal ikke aktivt tilføre noget ekstra godt for bygninger

eller gårde, de skal tilføre noget godt for beboerne, og det bekræfter TMF også i sit svar ved at argumentere for, at de øvrige tilladte altaner ikke *skader* mere end acceptabelt. Men hvorfor skal ansøgte stuealtan ikke ligeledes undersøges for, hvor meget den *skader* i gården og på bygningen, men i stedet aktivt tilføre ”kvaliteter til gårdrummet” for at kunne godkendes?

9* Altaner placeret højere på bygningen har ingen væsentlig indflydelse på gården og friarealerne. Når der tales om påvirkninger af gårdrummet fra altaner og lignende er det fordi, at de er placeret så lavt, at de har en direkte indflydelse på gårdens anvendelsesmuligheder som fælles friareal, og derfor må indgå i den lovpligtige helhedsvurdering af friarealerne.

10. Det virker som om at TMF mener, at den frit kan vælge mellem at give ansøger en trappe eller altan. Ansøger har søgt om en altan, og det står klart tilbage for mig efter TMFs skriftlige svar, at TMFs subjektive vurdering uden en eneste skriftlig henvisning til nogen bestemmelser er den eneste begrundelse for at anbefale en trappe og afslå altaner. I denne sag forpligter lokalplanen TMF direkte til at tillade altaner om muligt.

Og det er muligt qua arealdispensationen har TMF selv afgjort i byggetilladelse i maj. Også altanretningslinjerne vejleder klart om der skal opsættes altan i stuen. TMF skal vurdere konkrete sager, men på saglig baggrund.

Vil TMF venligst helt klart og grundigt skitsere, hvordan vægtningen af argumenter er foretaget i denne sag, når TMFs vurderinger uden referencer alene kan vægte højere end nedfattede bestemmelser i lokalplan og altanretningslinjer.

10* Lokalplanen fra 1991, der gælder for området, rummer en bebyggelsesplan, og tilstræber for **ny** bebyggelse, at ”*Boliger skal i videst muligt omfang forsynes med opholdsaltaner*” jf. § 5, stk. 1. Uanset at forvaltningen arbejder efter de vedtagne retningslinjer og målet om flere altaner i stueetagen, skal der også arbejdes for, at der er tilfredsstillende friarealer, hvilket i del konkrete sag reguleres af lokalplanens § 10 om ubebyggede arealer, hvor det i stk. 1 angives, at friarealet for boliger skal være af størrelsesordenen 40 % af etagearealet.

Retningslinjerne vejleder om, at der kan opsættes altaner i stueetagen (lavthængende), når de rette forudsætninger er til stede, hvilket er beskrevet i afsnit 4 i retningslinjerne:

”*Mod gården kan der etableres altaner i stueetagen. Hvis der er tilstrækkeligt friareal kan altanerne etableres mindre end 2,2 m over terræn. Friareal under en lavt etableret altan kan ikke medregnes i friarealet.*”

Om der er tilstrækkeligt friareal vil blive vurderet på baggrund af kommuneplanen og eventuel lokalplan.”

11. 42% har fået afslag på stuealtan efter altanretningslinjerne, som præciserer at stuelejligheder kan få altan. Er det hvad TMF kalder forholdsvis sjældent? Uddyb venligst den påstand.

11* I de sager, hvor der er givet afslag, har forvaltningen foretaget en helhedsvurdering og henholdt sig til lov- og plangrundlag og altanretningslinjerne, hvoraf det fremgår, hvornår der kan gives tilladelse til stuealtaner:

”Mod gården kan der etableres altaner i stueetagen. Hvis der er tilstrækkeligt friareal kan altanerne etableres mindre end 2,2 m over terræn. Friareal under en lavt etableret altan kan ikke medregnes i friarealet. Om der er tilstrækkeligt friareal vil blive vurderet på baggrund af kommuneplanen og eventuel lokalplan”.

Det er således med reference til ovenstående, der er givet afslag i de pågældende sager. Forvaltningens dialog med ansøgerne resulterer ofte i, at ansøgningen tilpasses retningslinjerne, så der kan gives tilladelse til det ansøgte. I de tilfælde, hvor der efter en dialog ansøges i strid med retningslinjerne, gives der afslag.

Når forvaltningen behandler en ansøgning om altaner i stueetagen, vil de nævnte hensyn såsom ophold og øget liv udendørs tæt på lejlighederne, øget kontakt mellem lejlighederne og gården samt flere grønne planter og øget tryk indgå i den lovpligtige helhedsvurdering. I de tilfælde, hvor friarealernes størrelse og opholdskvaliteter er til hinder for etablering af altaner i stueetagen, vil forvaltningen sammen med ansøger afsøge mulighederne for i stedet at etablere franske eller spanske altaner og/eller af nedgangstrapper til terræn.

Jeg ønsker opsummerende TMFs bekræftelse på følgende.

Ved bekræftende svar skriv venligst ja ud for hvert udsagn. Ved benægtende, vedlæg venligst henvisning til dokumentation for det modsatte.

12. I den konkrete gård i sag 516466 kan der isoleret set alene med fokus på friareal dispenseres for en reduktion fra 15,5% til 15%.

12* Der kan ikke træffes afgørelse alene med fokus på friareal. På samme vis kan der heller ikke gives tilladelse udelukkende med fokus på friareal. Der skal altid foretages en lovpligtig helhedsvurdering.

13. Tufs beslutning om at reduktionen alene er acceptabel ved en løsning med trapper, beror alene på en vurdering uden nogen rod i bestemmelser, vedtagne retningslinjer eller planer?

13* Nej. Af retningslinjerne fremgår det at reduktionen i form af altaner ikke kan tillades. I forvaltningens bestræbelser på at tilgodese ansøgnernes ønske vejleder forvaltningen ansøger om alternative muligheder f.eks. mindre trapper eller franske altaner. Desuden vejledes mere generelt.

14. Der er ingen dokumentation for nogen sikkerhedsrisiko ved en lav altan.

14* Ja. Som det fremgår af tidligere fremsendte svar fra Anne-Sofie Degn af 14. december 2016 har TMF ingen tilgængelig statistik for ulykker med lavthængende altaner.

15. TMFs påstand om en sikkerhedsrisiko beror alene på en vurdering?

15* Ja. Der er ikke i lovgivningen fastsat krav til grundlaget for det administrative skøn over tilfredsstillende tryghed. Statens Byggeforskningsinstitut har udarbejdet en række anvisninger om forskellige byggetekniske forhold, der i et vist omfang berører spørgsmålet om personsikkerhed, men det beror i sidste ende på en konkret faglig vurdering, om det ansøgte giver anledning til risiko for personskade, herunder også for personer med funktionsnedsættelser. Det samme gælder, når forvaltningen eksempelvis udsteder påbud på grund af fare for en ejendoms beboere eller andre.

16. TMF anfører selv, at der er oplagte løsninger til at undgå en sikkerhedsrisiko ved lave altaner.

16* Ja. Se tidligere svar 3,4 og 8.

17. TMFs påstand om at den ansøgte altan ikke direkte tilfører ”kvaliteter til gårdrummet beror alene på en vurdering uden nogen rod i bestemmelser, vedtagne retningslinjer eller planer?

17* Nej. Se tidligere svar 5 om kvalitet i gårdrum og baggrund for praksis og vurderinger. Herunder eks. i links, samt altanretningslinjernes afsnit 4. Se også svar 18.

18. TMFs påstand om at en trappe tilfører et gårdmiljø mere godt end en altan, beror alene på en vurdering uden nogen rod i bestemmelser, vedtagne retningslinjer eller planer?

18* Ja og nej. - Ja, der foretages en vurdering, som bygger på førnævnte praksis, hvor Københavns Kommune gennem mange år har gjort en særlig indsats og investeret væsentlige midler for at omdanne trange og opdeltede gårde til grønne gårdmiljøer med attraktive rammer for familier og fællesskaber. Dette arbejde og rammerne om det er beskrevet i nogle af de tidligere links i svar 5. Den praksis, som vurderingen bygger på, er

således i overensstemmelse med præmisser og kriterier for modernisering af gårdrum.

Nej. Der er ikke i byggelovgivningen fastsat bestemmelser om formålet med at opføre altaner til lejligheder. Ved ansøgning om byggetilladelse fastlægger forvaltningen bebyggelsens samlede omfang og indvirkning på omgivelserne ved den tidligere nævnte helhedsvurdering efter de bebyggelsesregulerende bestemmelser i bygningsreglementet. Dette sker efter de generelle kriterier under hensyn til hensigtsmæssigheden af bebyggelsens omfang i forhold til anvendelse, at bebyggelsen svarer til det sædvanlige for et område, og at bebyggelsen og dens omgivelser sikres tilfredsstillende lysforhold og sikres mod væsentlige indbliksgener.

19. Der er flere vægtige skriftlige bestemmelser og retningslinjer, der pålægger TMF at arbejde for altaner, også i stuelejligheder.

19* Det er uklart, hvilke konkrete bestemmelser og retningslinjer, der hentydes til ud over altanretningslinjerne. Forvaltningen følger retningslinjerne og giver tilladelse til stuealtaner, når betingelserne i retningslinjerne er opfyldt. Afgørelser i byggesager, og herunder altansager, træffes med hjemmel i lovgivningen, det vil sige byggeloven og planloven. De af Teknik- og Miljøudvalget vedtagne retningslinjer for altaner og tagterrasser er et vejledende fortolkningsbidrag, der fastlægger rammerne for den administrative skønsudøvelse i byggesagsbehandlingen af altansager. Sagsbehandlingen følger disse. Helt overordnet sker sagsbehandlingen af ansøgninger om byggetilladelse til altaner i stueetagen på grundlag af det skriftlige ansøgningsmateriale sammenholdt med plangrundlaget for den enkelte ejendom samt de bebyggelsesregulerende bestemmelser i bygningsreglementet på det tidspunkt, hvor ansøgningen indgives.

I de tilfælde, hvor friarealernes størrelse eller andre forhold i den lovpligtige helhedsvurdering, er til hinder for etablering af altaner i stueetagen, vil forvaltningen sammen med ansøger afsøge mulighederne for i stedet at etablere franske eller spanske altaner og/eller af nedgangstrapper til terræn. På den måde arbejder forvaltningen aktivt for at sikre løsninger i overensstemmelse med retningslinjerne og til gavn for ansøgerne, når det ønskede ikke kan realiseres. Vejledning og bistand som led i dialogen med ansøger foregår med hjemmel i forvaltningslovens § 7.

Dialogen med ansøger har til formål at sikre, at der så vidt muligt kan opnås byggetilladelse, eventuelt til et justeret byggeprojekt. Hvis projektet på trods af forvaltningens vejledning og bistand ikke kan justeres tilstrækkeligt til at opnå byggetilladelse, må forvaltningen meddele afslag på det ansøgte

20. Der er ingen vægtige skriftlige bestemmelser og retningslinjer, der pålægger TMF at arbejde for trapper fra stuelejligheder.

20* Nej. Der er ingen skriftlige bestemmelser og retningslinjer, der pålægger TMF at arbejde for trapper fra stueejligheder. Forvaltningen er forpligtiget til jf. forvaltningslovens § 7 at vejlede og rådgive ansøgerne. I tilfælde, hvor der med henvisning til retningslinjer og lov- og plangrundlag må gives afslag til stuealtaner, rådgiver forvaltningen i henhold til altanretningslinjerne om mulige løsninger. Se også svar på spørgsmål 19.